

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput XIII. Christus D. monstrat Sor. Joannæ pœnas inferni ac Purgatorii,
ut ad patiendum pro peccatoribus tanto acrius animetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

CAPUT XIII.

Christus D. monstrat Sor. Joannæ pœnas inferni ac Purgatorii, ut ad patiendum pro peccatoribus tanto acrius animetur.

præsentia tremere. O quam ignavi timidi que sunt illi, qui Omnipotentia DEI non fidunt, viamque virtutis extimescunt. Hi non absimiles videntur exploratoribus terræ promissionis, qui Num. c. 21. reversi, animo pavido ac degenerare dixerunt, fieri non posse ut hæc terra expugnetur, quam instar gigantum proceri homines incolerent. Pro vecordes ignavosque mortales! Tale vobis tamque peculiare adest de Cælo auxilium, tanta quoque cum in Ægypto tum in solitudine patrari à Deo vidistis miracula, & jam quam grandes quamque longi sint hostes vestri metiri vultis? Objici hoc idem universis Christi nomen professis potest, qui verbis factisque monstrant se virtutem, solitudinem, Divinum servitium exhorrescere, quoniam videlicet aliquantum molestiarum, tentationum, afflictionum dolorumque in DEI servitio veraque Christiana vita sentire perferreque coguntur. O vos vecordes Christianos! Postquam Servator noster Christus, tam excellens ac Venerabilissimum vobis reliquit Sacramentum, totque nobis favoribus & auxiliis præsto est, nunc ulnâ hostes vestros metiri vultis? Pudorem reverâ ruboremque incutit omnibus nobis hæc tenera Virgo, quæ de tot tamque potentibus adversariis gloriosos egit triumphos.

Duabus potissimum rationibus rebellis nostra voluntas excitari moverique potest ad odium peccati & satisfactionem pro eodem. Primò Duo modi quod suprema Divina Majestas, quibus i quam super omnia ex toto corde peccando totisque viribus nostris diligere te peccator nemur per peccatum lædatur. 2. retrahitur. Quod peccatum nobis proximisque nostris summè damnosum noxiumque sit, dum scilicet illud peccato-rem æternis gehennæ ignibus ac pœnis, aut minimum temporali Purgatorii pœnæ addicit ac damnat. Posteaquam Christus D. primam rationem, nempe quam graviter, sceleribus mortalium offendatur, sponsæ suæ Sori Joannæ à JESU MARIA variis singularibusque modis patefecit, alteram etiam subinde rationem, nimirum quam noxium hominibus esset peccatum eidem manifestare voluit. Et quidem tali modo ut sponsa ejus corporeis oculis atrocitatem pœnarum, quas peccatores in inferno pendere perpetique coguntur conspiceret posset. Quod verò Sor. Joannæ inferni purgatoriique pœnas viderit, enarrat ipsa suis propriis sequentibus verbis. "Dominus, inquit illa in sua vita, permisit ut infernum inspicere. Quadam vice Angelus meus Custos me ad eam undique tristem infernum."

Quam
horrida sit
ejus facies.

tristem & calamitosam habitatio-
nem deduxit. Duxit ille me ad
perangustum quendam ac tene-
brosum tramitem atque in eo me
solam dereliquit. Ibam ego per
eum callem sola, expers omnis so-
latii, eò quòd Angelus illic me de-
stitueret & abscessisset. Processi-
ram aliquantum, devenique ad in-
gressum horrendi cujusdam maris
aut paludis, in qua multi damna-
torum immani in frigore ac fœ-
tore morabantur, sed hi ante o-
culos meos evanescere. Ex hac ob-
scena tetrumque virorem præfe-
rente aqua profusiebant multæ
reptiles venenatæ bestiæ, quæ sese
damnatis affigebant, pendebant
quibusdam è naribus, aliis ab ocu-
lis, ab auribus aliis, aliquibus à la-
biis, eosque inenarrabili modo
cruciabant. Ut porro ñ me con-
spexerunt, dicebant. Quorsum tu
vadis? O te miseram! Hic te nos
in partes dilacerabimus. Maledi-
cebant mihi omnes atque dice-
bant. Maledicta sit dies, quæ nata
est, & lac quod fuxisti. Non tibi
nunc cedit ut tu putas, veni mo-
dò huc veni. Constiti ad hæc tre-
mebunda, atque in memetipsa
conquererebar, de Angelo meo Tu-
telari, quòd me is in tam horribi-
lium pœnarum & angustiarum loco
solam reliquisset. Tendebar per
eam paludem pons perquam acer,
eratque is tam arctus & strictus
quàm est acies ensis. Subent ut per
eum transeam, dumque per acu-
tum illum pontem incedo jam ad
hanc jam ad illam partem labasco,
dum verò sic utubo, hæc hac illac

pendeo, video subter pontem il-
lum horribiles angues, qui ora im-
malesque suos deduxere rictus ad
me gluticendam, ut primum deor-
sum essem delapsa. Porro dum ad
alteram propendeo partem, in-
gentem scorpionum vim copiam-
que conspexi, qui me suis pungere
ac sauciare aculeis gestiebant. Me-
dium pontis ubi emensa fui, vidi
ad caput illius 4. Stygios ingentes
Cerberos, geminosque Leones,
& alios totidem canes atque Leo-
nes in exitu ejus, ita ut præ utrius-
que partis timore, nec progredi
auderem nec retrocedere. Et quia
pons illæ, ut dictum est, adeò acu-
tus & strictus erat, jamjam in eo
eram, ut præceps delaberer. Auge-
batur pavor meus ex ea, quòd sub-
ter pontem spectarem tantam rep-
tilium bestiarum multitudinem,
rictu hiantes sperantium quòd me
deglutient, & quòd adhuc ultra
viderem duos horrendos damo-
nes nonnunquam in paludem in-
gredi, ferreas manibus clavas fe-
rentes quibus miseros damnatos
vi maximâ cædebant, eosque ex
aqua extrahebant, & super terram
extensos, in minutum pulverem
clavis illis contundebant, sed illi
mox iterum in novas plagas resur-
gebant. Denique placuit DEO ut
pontem illum transirem ab eoque
loco abscederem.

Progressa nihilominus confe-
stim fui ulterius, vidique lacum
quendam igneum cujus flamma
valde densa & obscura erat. Innu-
mera illic versabatur ex omni sta-
tu & conditione damnatorum
mul-

Quantum
licet quam-
que hor-
renda sine
pœna.

„multitudo virorum ac mulierum.
 „Omnes hi blasphemabant male-
 „dicentes Divinæ Majestati, suæque
 „sanctissime Matri, Reginae nostræ
 „Virgini MARIE. Qui porro ego
 „hæc acceperim senserimque, im-
 „possibile mihi est ut explicem aut
 „enarrem. Quando etiam ego au-
 „res magis obturare conabar, ne
 „horribiles illas exaudire voces co-
 „gerer, tanto eas expressius paten-
 „tiusque percipiebam, neque ulla
 „id ratione valui prohibere. Quam
 „horribilis autem sit paludis illius
 „ignis, dici exprimi que omnino ne-
 „quit. Varia illic ac multiplicia mi-
 „seris damnatis inferebantur tor-
 „menta & poenæ. Alios affabant
 „dæmones ingentesque subter eos
 „statuebant sartagines, in quas
 „congregabatur quicquid à corpo-
 „ribus eorum decidebat, misceba-
 „tur deinde id liquoris defluvium
 „liquenti plumbo, quod nimirum
 „respergendis rursus miseris homi-
 „nibus inserviret. Sic igitur illi ure-
 „bantur, exurebantur, consume-
 „bantur quidem, at protinus ite-
 „rum ad priorem redibant statum,
 „cæperuntque rursus à dæmonibus
 „torqueri & excruciarī. Erigebant
 „aliis pedes in altum capite deor-
 „sum pendulo, sicque eos consu-
 „mebant ingenti flammarum in-
 „cendio, gerebant penes hoc insu-
 „per gravissima pondera ab auri-
 „bus, naribus ac dentibus penden-
 „tia, quæ tota eorum corpora in
 „partes disrumpebant. Alios habe-
 „bant in ignitis lectis extensos, per-
 „fumantes eos sulphure aliisque pe-
 „stilentibus odoramentis. Cinge-

bant alios horrendi efferatique
 angues qui moribus eos dilania-
 bant, & viscera depascebantur.
 Tortores verò & Carnifices, qui
 justiciam DEI exequabantur, di-
 verberabant eos incessanter igni-
 tis ferreis virgis, & quidem plagis
 tam atrocibus, ut totum exinde
 corpus cishiaret. Erant mihi qui-
 dam ex hisce miserabilibus dam-
 natis in mundo cogniti meque &
 ipsi nōrant. Hi furebant immani-
 ter præ libidine me in partes dila-
 cerandi. Maledixere mihi dicentes.
 Abi modò tu infelix, tu maledicta,
 satis est quòd hic patimur, non
 egemus ut advenias ad nos tor-
 quendum.

DEO notum est, quòd si me
 Obedientia non compelleret, nescio
 quid aliud agere mallet, quàm
 hæc scribere. Vidi ego in coe-
 lestium ac tribulationis loco di-
 versas personas, quarum etiam
 peccatorum criminumque data
 mihi est cognitio, ob quæ damna-
 tæ sunt. Erant hic seculares qui-
 dam homines, quòd Ecclesias pro-
 fanaverint. Bene hoc observare
 velint ii, qui adhuc vitæ usura fru-
 untur. Indigna quippe res est vide-
 re quàm impudenter in Ecclesiis
 homines versentur, suamque ope-
 rentur damnationem, & quidem
 loco tali, quo peccatorum suorum
 veniam consequi à DEO debe-
 rent. Alii quòd Usurarii fuissent.
 Nescio quid hoc rei sit, videbantur
 mihi tamen eos pendentes è collo
 bursas gestasse. Istud attendant di-
 vites, qui sanguinem exsugunt
 pauperibus. Erant illic complures

Cæno-

Ob qua
crimina
damnan-
tur quidam

„Cœnobiorum Præfecti, quod ma-
 „lè bona Ecclesiæ insumpsissent,
 „profanisque usibus detrivissent,
 „domos inde suas exædificassent,
 „pauperibus verò bona ad eos per-
 „tinentia non dedissent. Erant si-
 „militer illic è Clero ac Religioso
 „statu multi homines, alii quidem
 „quod mali fuissent Confessarii
 „suosque filios Confessionis ad ve-
 „ritatis normam imperterritè non
 „correxerint, sed humano respectu
 „ducti, suis in sceleribus eos perse-
 „verare civerint. Alii quod non
 „fuissent boni Ecclesiastæ & Divini
 „verbi Præcones, dum nimirum a-
 „liud non egerunt, quàm quod Au-
 „ditoribus palpum obtruserint,
 „suamque inanissimam gloriam &
 „honorem aucupati fuerint. Erant
 „quoque illic multæ Moniales,
 „quædam ob vitiosam reprehensi-
 „bilemque pietatem, aliæ quod pe-
 „culium habuissent, atque irreligio-
 „sè vixissent, aliæ quod impudenter
 „in Choro garrulitati vacassent,
 „tamque parum Divinis Officiis
 „intentæ fuissent, velut si præsentem
 „illic non adfuissent. Aliæ item ob
 „vanitatem & incompósitos mo-
 „res, quod peius quàm inconside-
 „ratissimi solutissimique sæculares
 „vixissent. Aliæ quoque sum ibi in-
 „tuita, quæ probè sunt notanda.
 „Videor mihi plùs quàm delira ef-
 „se, quod loqui atque inter homi-
 „nes degere queam postquam hic
 „talìa conspexi. Ab eo loco duxe-
 „runt me per angustam quandam
 „viâ quæ tam acutis mucronatisq;
 „silicibus constrata fuit, veluti sunt
 „ensium acies exacutæ. Locus hic

adèd tenebrosus obscurusque
 fuit, ut pœna & afflictio, quam te-
 nebræ istæ causarunt, nullo ser-
 mone possit explicari. Cruciaban-
 tur hic mortales innumeri gravio-
 resque sustinebant pœnas quàm
 alii. Nihil illic audiebatur aliud
 præter lamenta, fletus, stridorem
 dentium, ejulatum & in DEUM
 execrationes ac maledicta. Collo-
 cârunt me istic in sella quædam
 quasi è salicum virgultis tontexta,
 & super quædam acumina, quæ
 mihi ad cor usque penetrare vide-
 bantur, quod sanè tormenti genus
 omnem atrocitatis modum supe-
 rabat. Ast ubi ego, non sicut alii
 eum maledictis incessentes, in ejus
 Majestatis gratia mansi, pro quo
 sit benedictus in sæcula, lauda-
 bam, benedicebamque Majesta-
 tem illius, in mediis hisce pœnis,
 quæ tam immanes erant, ut dici
 omnino nequeat. Detinuerunt me
 ibi sat diu; ut verò perspexerunt,
 me ad blasphemiam aliquam juxta
 votum suum permoveri haudqua-
 quam posse, inde me post illatos
 horrendos cruciatus ejecerunt.

Ducta quoque fui in meditul-
 lium purgatorii. Sunt istic æquè
 horribilia tormenta cruciatusque
 terrifici ac alibi, cum hoc tamen
 discrimine, quod locus hic sit lo-
 cus pacis & non blasphemiar, quo-
 niam hic DEUS non maledicitur,
 sed è contra magis benedicitur &
 laudatur. Quod verò potissimè
 sentiunt, est, quod illic detinean-
 tur, & conspectu DEI frui neque-
 ant. Caterum pœnarum ac tormenta
 sunt, ut ea quæ fuere narrata. O si

Tt

quis

*Tenebra
 exteriores
 Inferni
 quàm hor-
 renda.*

*Ioanna in
 mediis In-
 ferorum
 pœnis DE-
 UM lau-
 dat.*

*Ducitur
 etiam in
 Purgato-
 rium.*

„quis mortalium quosdam com-
 „monefacere posset, qui peccata
 „quædam, tam parvi pendunt, a-
 „juntque cum admonentur officii,
 „DEUM ita scrupulosum, ut nos
 „putamus non esse. O quam malè
 „nōrunt quemadmodum in altera
 „vita agitur! Omnia opera nostra
 „illic tam tenui vexantur flamine, ut
 „mirum prorsus eis videretur, si da-
 „retur intueri quid rerum ibi geri-
 „tur, quàm severè unum liberalio-
 „ris joci verbum illic plebatur. Op-
 „tarem sanè ut eis copiam faceret
 „DEUS quidpiam vel minimum
 „cognoscendi vel oculis usurpandi,
 „quod in Purgatorio geritur: nam
 „quo pacto se res in Inferno habeāt
 „ego nescio, an cui id liceret inspi-
 „cere! Etenim si cuiquam daretur
 „id intueri, vel nulla bona piāque
 „mente prædictus esset, vel exinde
 „mortem oppeteret. Sed dicitur
 „mihi, quod sicut id mihi non eve-
 „nit, ita & illis ut mihi pariter eveni-
 „turum. Rectè habet responsum. E-
 „go namq; cæsum, quæ nulla ex re
 „emendor, siquidem tam sum inuti-
 „lis, ut mihi persuadeam, pejorem
 „nullam DEUM creaturam condi-
 „disse, quàm sum ipsa. Benedictus sis
 „DEUS meus, mitis Agnelle, tuta-
 „men & salus animæ meæ. Non ego
 „perscripsi universa quæ in locis il-
 „lis, videlicet Inferno & Purgatorio
 „conspexi. Nam si enarrem singula,
 „nullum finem habitura est narra-
 „tio. Omne etiam quod dici potest,
 „nihil est in comparatione rei utri-
 „usque. Postremò inde fui extracta,
 „& egressa videbar mihi ad ejuspiā
 „Aulæ ingressum devenisse. Illic re-

peri Angelum meum Tutelarem,
 conquestaque sum illi, quod in tali
 loco me solam destituisset. Excepit
 me is peramanter, manūque pre-
 hensam in Regium eximiā magni-
 tudine Palatii deduxit, quod om-
 nem elegantie modū usque adeo
 exsuperabat, ut nullis verbis de-
 scribi sat queat, ubi ego vidi atque
 andivi, quæ non decet faminā lo-
 qui. O infelicè prorsus miseramq;
 animam, quæ aspectu ejus est pri-
 vata! Ne sinat hoc DEUS, ut cui-
 quam mortalium (sit ille quisquis
 velit) id infortunii eveniat. Hucusq;
 Ancilla D. Quæ nobis ob oculos po-
 nit flammam de qua Lactantius ait,
 quod nō minùs habeat lucis ad illu-
 minandū vivos, quàm ignis ad eos, qui
 in peccatis mortui sunt, exurendū.

Aliis quoque diversis vicibus Do-
 minus pœnas Inferni ac Purgatorii
 Sponse suæ monstravit. Cumque
 Confessarius ejus ex ea quæreretur, an
 sibi perspectum sit, in quem id Maje-
 stas Divina finem faciat? Respondit
 Joanna: Etiam Pater, Dominus
 mihi pœnas istas ostendit ad me a-
 nimandum, ut ejus amore libenter
 patiar, atque ut omne quod ejus
 gratia sustineo, parvi aestimem, &
 cum intueor quæ supplicia in In-
 ferno Purgatorioque tolerantur,
 me ad patiendum excitem pro be-
 nedictis animabus, ac totius terra-
 rum Orbis peccatoribus, pro hisce
 quidem ne in æternos Gehennæ
 ignes devolvantur; pro illis vero ut
 ab horrendis atrocibusque tamen
 temporaneis cruciatibus liberen-
 tur. Medium istud, quo usus est Do-
 minus incitandæ famulæ suæ ad pa-
 tien-

CAPUT XIV.

Peculiaribus favoribus ac gratis D. DEUS famula sua Ioanna gratum se exhibet, pro multiplici ejus perpessione: eamque per hoc excitat ad patiendum & exorandum ultra pro peccatoribus.

OLIM DEUS populum suum per os Moysis Deut. 7. v. 6. allocutus ita inquit: Elegit te Dominus DEUS tuus, ut sis ei populus peculiaris, ex omnibus populis, qui sunt super terram, eò quòd dilexerit vos Dominus. Et D. Petrus ait: Vos estis genus electum, Regale Sacerdotium, gens sancta & populus acquisitionis. Nusquam DEUS tam amabiliter suaviterque populum suum alloqui iussit. Ita est, inquit Anselmus Laudunensis. Quia namque DEUS legem certaque præcepta populo suo tradere voluit, quæ citra molestiam, laborem doloremque impleri haud possent, blandis hisce suavisque verbis eorum sibi devincire voluntates eisque animos addere voluit. Prorsus idem ipsum usurpavit Divina Majestas circa sponsam suam. Patiebatur illa per id tempus dolores incredibili copia, quippe quæ partim ex cruenta sui diverberatione, partim vario ac multiplici poenitentia genere toto corpore vulneribus esset obsita. Porro è vulneribus tetrum nascebatur carcinoma, *Aspice hæc tantoque contagio putrescebant statutam* omnia

Tt 2

*Quid operetur in-
spectus In-
fernus ac
pæna Pur-
gatorii.*

*Si quam-
plurimi
descendant
in Infer-
num vi-
ventes!
non descen-
derent mo-
rientes.*

tiendum sanè ad finem istum præcunctis aliis est plurimum efficax. Rex Bogaris, ut memorat Baronius vidit olim pictum in linteo, quod ei D. Methodius monstrabat infernum, eoque aspectu permotus est tantopere, ut Regnum suum desereret, seque in vastam horridamque solitudinem reciperet. Poterat hoc pictus operari infernus, quid non ageret verus? Porro quid ille quantumque possit discere licet ab illo Monacho Drithelmo dicto, qui ubi loca inferorum inspexisset, flagris corpus dilaniabat, nudam cutem assidue terens illicio, nudum se in lacus gelu adstrictos immergebat, nonnunquam per arduos transibat clibanos; & si quando interrogaretur, quæ tam immania horribiliaque tormenta & cruciatus perferre queat? Respondebat: Majora vidi. Et quid sunt hæc ad illa? Idem prorsus Venerabili Matri nostræ, Sor. Joannæ evenit, postquam namque incredibiles Inferni ac Purgatorii cruciatus inspexit, horribiles de se sponsa Christi exigebat poenas. Cum ergo ejus Consores sciscitarentur, quomodo possibile esset, in tanta effœri corporis debilitate, ac senio tam acrem agere poenitentiam? Respondebat illis. Ah Sorores meæ! putatis hæc hoc multum esse? Sanè haud putaretis, si profundè in animum demitteretis, quæ tolerantur, non jam dico in Inferno, sed vel solo Purgatorio.

**